

Ο άγ. Πορφύριος στο ναύδριο του Αγ. Νικολάου του Νέου, του εν Βουνένοις

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο νεολαμπής αυτός φωστήρας της Εκκλησίας μας λίγα χρόνια πριν την οσιακή του κοίμηση θέλησε να προσκυνήσει το ιδιόκτητο Ναύδριο του Αγίου Νικολάου του Νέου, του εν Βουνένοις, στον Κούτουρλα των Διρφύων της νήσου Ευβοίας. Η υγεία του δεν ήταν καλή και η όρασή του μειωμένη στο ελάχιστο. Ήταν Σάββατο περί τα τέλη του Μαΐου, εποχή που η φύση οργιάζει από τη βλάστηση και ο αέρας πλημμυρίζει από τις ευωδίες των κάθε μορφής ανθέων. Δεν είχε ξαναπάει ο Γέροντας σε αυτό το προσκύνημα. Γνώριζε, όμως, με τα μάτια της ψυχής του τη διαδρομή μέσα από δάση, βουνά, ποτάμια και χαράδρες, παίρνοντας πληροφορίες από τον ουράνιο δορυφόρο της Χάριτος. Οι συνοδοί του τον ξάπλωσαν σε ένα ξυλόπορτο στο κάθισμα του συνοδηγού και με τις οδηγίες του μετά από δύο περίπου ώρες έφθασαν στον προορισμό τους. Σε όλους τους συνοδούς του, αν και γνώριζαν τα πνευματικά του χαρίσματα, προκάλεσε εντύπωση το πως τους έλεγε που να στρίψουν μέσα στους χωματόδρομους της περιοχής.

Πριν το Ναό του Αγίου Νικολάου ο οδηγός συνέχιζε στον κεντρικό δρόμο. Ξαφνικά

άκουσε το Γέροντα να του λέει:

-Ευλογημένε, την πέρασες τη στροφή! Έπρεπε να στρίψεις αριστερά.

Αυτός έκανε λίγο όπισθεν και σε λίγο βρέθηκαν μπροστά στο κτήμα που ήταν κτισμένο το Ναύδριο. Σταμάτησαν μπροστά στην κεντρική είσοδο και ειδοποίησαν τους ιδιοκτήτες για την έλευση εκεί του Γέροντος Πορφυρίου. Φαντάζεσθε την έκπληξη και τη χαρά των ιδιοκτητών του Ναού, για την παρουσία εκεί του θαυματουργού Γέροντος! Σήμανε συναγερμός. Όλη η οικογένεια έσπευσε να πάρει την ευχή του. Τού έφεραν μια καρέκλα να καθήσει κάτω από κάτι ευθαλέστατα δένδρα και τον ρώτησαν αν ήθελε να προσκυνήσει στο Ναό, που βρισκόταν στο άλλο άκρο της κτήματος και που λόγω της πυκνής βλαστήσεως δεν υπήρχε οπτική επαφή από το σημείο που καθόταν ο Γέροντας. Εκείνος απάντησε, ότι η υγεία του δεν του επέτρεπε να μετακινηθεί πεζός και να προσκυνήσει τον Άγιο. Περιέγραψε, όμως, το εσωτερικό του Ναού και τον περιβάλλοντα χώρο με λεπτομέρειες, λες και ήταν ο κτίτοράς του. Μετά είπε:

-Φέρτε μου να προσκυνήσω το μικρό απότμημα του ιερού λειψάνου του Αγίου, αυτό που με τα μάτια της ψυχής του έβλεπε να βρίσκεται επάνω στην Αγία Τράπεζα!

Όταν με ευλάβεια το προσκύνησε και ρωτήθηκε τι θα ήθελε για κεραστικό απάντησε:

-Μόνο νεράκι θέλω και λίγα κεράσια, από την κερασιά που βρίσκεται πίσω από το Ιερό!

Μέχρι και αυτήν έβλεπε ο Γέροντας, ο οποίος κατέπληξε όλους με τη διορατικότητά του.

Σήμερα, στο σημείο που κάθισε ο Άγιος Πορφύριος έχει κτισθεί ένα όμορφο πέτρινο προσκυνητάρι, για να θυμίζει στις επερχόμενες γενιές το προσκύνημά του εκεί, στον Οσιομάρτυρα Άγιο Νικόλαο, το Νέο.